

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1967

N:o 44—46

- Innehåll:** Nr 44. Landskapslag om investeringskredit för utvecklingsområdenas industri samt vissa andra näringsgrenar.
Nr 45. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten.
Nr 46. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om Björkör naturskyddsområde.

Nr 44.

LANDSKAPSLAG

om investeringskredit för utvecklingsområdenas industri samt vissa andra näringsgrenar.

Föredragen för Republikens President den 17 november 1967.
Utfärdad i Mariehamn den 4 december 1967.

I enlighet med Ålands landstings¹ beslut stadgas:

1 §.

För utvecklande, utvidgande och grundande av industri, arbetsrörelse, företag i turistbranschen, pålsdjursuppfödning, fiskodling och trädgårdsodling samt annan produktiv eller därmed jämförlig verksamhet, som direkt främjar dessas utveckling inom de utvecklingsområden i landskapet, som avses i lagen den 15 april 1966 om främjande av utvecklingsområdenas ekonomi (FFS 243/66), må medel ur landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat på sätt i denna lag stadgas användas för att främja kreditupptagningen för finansiering av investeringar och för att bereda lättnad ifråga om villkoren för sådan kredit.

I 1 mom. avsedd kredit, ifråga om vars villkor lättnad beredes med landskapsmedel, benämnes i denna lag investeringskredit.

Landskapsstyrelsen må i undantagsfall bestämma, att denna lag med användande av i 1 mom. avsedda medel får tillämpas på företag, som grundas eller finnes utanför de i 1 mom. avsedda utvecklingsområdena i

landskapet, såframt företaget är beläget på en ort, vars ekonomiska förhållanden äro jämförliga med förhållandena inom utvecklingsområdena.

Landskapsstyrelsen må inom ramen för i inkomst- och utgiftsstaten för landskapets enskilda medel anvisade belopp använda medel på sätt i denna lag stadgas förutom inom landskapets utvecklingsområden jämväl för att främja företag, som grundas eller finnes utanför de nämnda områdena.

Denna lag tillämpas icke på sådana näringar, som avses i 11 § 2 mom. 10 punkten självstyrelselagen för Åland.

2 §.

Investeringskredit må användas för uppförande av byggnader samt för anskaffning av maskiner eller andra anläggningstillgångar. Såvitt fråga är om utvidgning av företag eller om förnyelse av sådant företags maskiner eller andra anläggningstillgångar, må kredit beviljas endast om en väsentlig ökning av företagets produktionsförmåga, produktionens förädlingsgrad eller företagets tjänster uppnås genom investeringen.

¹ Framst. Nr 19/1967.
Lag- & Ek. bet. Nr 7/1967.
St. utsk. bet. Nr 12/1967.

Investeringskreditens belopp må uppgå till högst 50 procent eller, då i 1 § 4 mom. avsedda medel användas, till 75 procent av totalbeloppet av i 1 mom. avsedda byggnads- och anskaffningskostnader.

3 §.

Investeringskrediter må beviljas av affärsbanker, sparbanker, andelskassor, hypoteksbanker, Andelskassornas central Ab, postsparbanken, folkpensionsanstalten och försäkringsanstalterna samt av Teollistamisrahasto Oy och Matkailun Kehitysrhasto Oy benämnda bolag, för vilka i denna lag användes den gemensamma benämningen kreditanstalt.

4 §.

Den årliga ränta, som på investeringskredit skall uppbäras hos gäldenären, må icke understiga 5 procent, och kreditens återbetalningstid må icke överstiga 20 år.

Med användande av i 1 § 4 mom. avsedda medel må den årliga räntan för investeringskredit nedsättas till 3 procent.

5 §.

Landskapsstyrelsen beslutar inom ramen för av landstinget anvisade medel på ansökan, vilka hos kreditanstalterna sökta krediter som godkännas såsom investeringskrediter. Landskapsstyrelsen fastställer även storleken av den ränta, som skall uppbäras på investeringskredit hos gäldenären, samt övriga lånevillkor.

Då landskapsstyrelsen godkänner kredit såsom investeringskredit, skall avseende fästas vid investeringens företagsekonomiska lönsamhet samt de ekonomiska förutsättningarna för företagets verksamhet och dess utvecklingsduglighet samt, vid fastställandet av villkoren för investeringskrediten, även vid företagets förläggningssort, vid dess allmänna inverkan på näringslivets främjande inom området samt vid utvecklingsbehovet inom ifrågavarande näringsgren.

6 §.

Angående upptagande av utländskt lån för investeringskredit skall gälla vad därom i riket är stadgat.

Landskapsstyrelsen äger befogenhet att på föreskrivna villkor på landskapets vägnar:

1) med samtycke av republikens president ställa garanti för återbetalningen av i 1

mom. avsedd utländsk kredit utan att kräva motsäkerhet, vilken garanti kan givas även i form av proprieborgen;

2) lämna förbindelse att ersätta skada, som kreditanstalt i samband med återbetalningen av utländsk kredit, som den upptagit för i 1 mom. avsett ändamål, kan ådraga sig genom förlust till följd av eventuell förändring av valutornas internationella grundvärden; samt

3) besluta, att av utländsk kreditgivare debiterade, med kreditanskaffningen sammanhängande kostnader helt eller delvis skola ur landskapsmedel ersättas den kreditanstalt, som upptagit krediten.

I 2 mom. avsedda garantier och förbindelser må samtidigt gälla för krediter till ett nominellt värde av högst 1.000.000 mark. Beloppet av dessa krediter beräknas enligt den officiella försäljningskursen vid den tidpunkt, då garantin eller förbindelsen gavs.

Vad i denna paragraf är stadgat gäller icke sådan investeringskredit, för vilken i 1 § 4 mom. avsedda medel användas.

7 §.

För investeringskredit betalar landskapet till kreditanstalt i räntegottgörelse ett belopp, som motsvarar skillnaden mellan den ränta landets två största affärsbanker vid ifrågavarande tidpunkt erlagga till allmänheten för depositioner med sex månaders uppsägningstid, ökat med ett av landskapsstyrelsen fastställt belopp, likväl med högst tre procentenheter, och den ränta, som enligt landskapsstyrelsens beslut skall uppbäras hos gäldenären.

Ifråga om investeringskrediter, som beviljats ur medel, vilka anskaffats av kreditanstalt genom i 6 § avsedd utländsk kredit, betalas dock, med avvikelser från stadgandet i 1 mom., i räntegottgörelse ett av landskapsstyrelsen fastställt belopp, som tillsammans med den ränta, som skall uppbäras hos gäldenären, med högst 0,5 procentenheter må överstiga räntan enligt de verkliga räntekostnader kreditanstalten fått vidkännas för den utländska krediten.

Om kreditanstalt hos sina gäldenärer allmänt uppbär indexgottgörelse eller tilläggsränta, som är avsedd att utgöra indexförhöjning, må landskapet för andra investeringskrediter än sådana, som beviljats ur medel, vilka anskaffats genom utländsk kredit, till

kreditanstalten betala indexgottgörelse enligt de grunder denna allmänt tillämpar eller tilläggsränta enligt i riket gällande grunder.

8 §.

Kreditanstalt skall övervaka, att av anstalten beviljade investeringskrediter användas för det ändamål, som är angivet i kreditbeslutet, samt i överensstämmelse med denna lag och med stöd därav givna föreskrifter. Kreditanstalt och investeringskredittagare äro skyldiga att lämna landskapsstyrelsen eller av landskapsstyrelsen bemyndigade personer de uppgifter, som erfordras för konstaterande av, huruvida lånevillkoren iakttagits, samt uppgifter, med ledning av vilka investeringarnas inverkan på sysselsättningen och näringslivets utveckling inom landskapet kan bedömas.

9 §.

Har låntagare använt investeringskredit för annat ändamål än det, för vilket den beviljats, eller har han i sin ansökan om kredit lämnat väsentligt oriktig uppgift eller hemlighållit omständighet av väsentlig betydelse för beviljande av krediten eller vägrat lämna i 8 § avsedda uppgifter, skall landskapsstyrelsen förklara de för investeringskrediten gällande lättnaderna förverkade. Investeringskredittagaren skall härvid till landskapet erlägga den räntegottgörelse och övrig i denna lag stadgad ersättning, som landskapet betalat för krediten, räknat från den dag krediten lyftes, samt dessutom straffränta, beräknad enligt 2 procent per år på kreditbeloppet, räknat från samma dag.

10 §.

För beviljande av investeringskrediter upptagna inhemska obligationslån och sådana utländska krediter, för vilka landskapsstyrelsen lämnat i 6 § avsedd garanti eller förbindelse, skola icke i fråga om i banklagen av den 17 mars 1933 (FFS 87/33) avsedd kreditanstalt hänföras till kreditanstaltens i lagens 7 §, sådan den lyder i lagen den 28 juni 1958 (FFS 277/58), avsedda förbindelser. Medel, som Sparbankernas Central-Aktie-Bank av dylika och andra medel utlånat åt sparbanker för beviljande av investeringskrediter, skola icke heller hänföras till sparbanks i 32 § 2 mom. lagen den

17 juli 1931 om sparbanker, sådan detta lagrum lyder i lagen den 27 januari 1939 (FFS 25/39), avsedda krediter. Den i 26 § 1 mom. 5 punkten lagen om sparbanker (FFS 25/39) stadgade inskränkningen utgör icke heller hinder för utgivning av nämnda medel som lån, och stadgandet i 27 § 3 mom. av sagda lag (FFS 25/39) gäller icke investeringskrediter.

Vad i 1 mom. är stadgat gäller icke kredit till den del, för vilken räntegottgörelse beviljats ur anslag, som upptagits i inkomst- och utgiftsstaten för landskapets enskilda medel.

11 §.

Den, som olovligen yppar vad han vid handläggningen av i denna lag avsedda ärenden erfarit om enskild persons eller sammanslutnings ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter, straffas med böter, såframt ej strängare straff är stadgat i annan lag.

Åtal för i 1 mom. nämnt brott må icke väckas av allmän åklagare, med mindre målsäganden anmält brottet till åtal.

12 §.

Av landskapsstyrelsen med stöd av denna lag givet beslut, såvitt angår i denna lag avsedd användning av i ordinarie inkomst- och utgiftsstaten upptagna medel, må, med undantag av beslut, som avses i 9 §, icke överklagas genom besvär enligt lagen den 24 mars 1950 om ändringssökande i förvaltningsärenden (FFS 154/50).

Oaktat besvär anförts, må i 9 § avsett beslut omedelbart gå i verkställighet.

13 §.

Närmare stadganden angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

14 §.

Denna lag tillämpas på investeringskrediter, som beviljas under åren 1967—1970.

Då i 1 § 4 mom. avsedda medel användas, må räntegottgörelsen begränsas till att gälla endast 5 år, oaktat lånetiden för krediten överstiger denna tid.

Mariehamn, den 31 augusti 1967.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Lennart Mattsson
vicetalman.

Nr 45.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten.

Föredragen för Republikens President den 17 november 1967.

Utfärdad i Mariehamn den 4 december 1967.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut ändras 36 § 1 mom., 37 §, 39 § 2 mom. och 41 § 2 mom. lagen den 22 december 1959 om reglering av byggnadsverksamheten (29/59) såsom följer:

36 §.

Till byggnadskvarter hörande område skall indelas i tomter, då markägare därom anhåller eller det eljest befinnes nödigt (tomtindelning).

37 §.

Stadsplan antages av stadsfullmäktige. Fullmäktiges beslutanderätt må ifråga om smärre ändringar av stadsplanen i reglementet för stadsstyrelsen överföras till stadsstyrelsen i enlighet med vad i reglementet närmare bestämmes. Beslut om antagande eller ändring av stadsplan skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse.

Tomtindelning godkännes av stadsstyrelsen

39 §.

Ägare av tomt eller del därav är berättigad

att hos stadsstyrelsen göra framställning om ändring av tomtindelningen.

41 §.

Byggnadsförbud gäller:

1) på byggnadskvarter eller del därav, beträffande vilket tomtindelning icke godkänts;

2) på tomt, som icke är införd i tomtregistret;

3) på område, för vilket enligt stadsfullmäktiges beslut skall uppgöras stadsplan eller i fråga om vilket beslut fattats om ändring av stadsplanen eller tomtindelningen;

4) på område, för vilket stadsplan antagits eller ändring av stadsplanen godkänts, till dess underställningen angående dess fastställelse avgjorts; samt

5) på område, för vilket landskapsstyrelsen, då den lämnat stadsplan eller ändring därav utan fastställelse, utfärdat byggnadsförbud.

Mariehamn, den 31 augusti 1967.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Lennart Mattsson
vicetalman.

¹⁾ Framst. Nr 21/1967.
Lagutsk. bet. Nr 8/1967.
St. utsk. bet. 13/1967.

Nr 46.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om Björkör naturskyddsområde.

Föredragen för Republikens President den 17 november 1967.

Utfärdad i Mariehamn den 4 december 1967.

I enlighet med Ålands landstings' beslut fogas till landskapslagen den 20 april 1966 om Björkör naturskyddsområde (24/66) en ny 2a § såsom följer:

2a §.

I landskapet bosatta personer, vilka hava sin huvudsakliga utkomst av fiske, må av landskapsstyrelsen meddelas tillstånd att

inom området under viss tid idka fiske med nät eller trål.

För tiden den 1 augusti till den 31 mars må landskapsstyrelsen utgiva särskilt fiskekort, vilket berättigar till fiske under viss tid med krokredskap, dock ej gäddrev eller gäddsax. Avgiften för sagda kort fastställs av landskapsstyrelsen.

Mariehamn, den 31 augusti 1967.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Lennart Mattsson
vicetalman.

¹ Framst. Nr 20/1967.
Lag. utsk. bet. Nr 10/1967.
St. utsk. bet. Nr 15/1967.

Nr 44-46 utgiven från tryckeriet 11 jan. 1968.
Mariehamn 1967. Ålands Tidnings-Tryckeri Ab